

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

Privilegium XXV. In Monasterium transfertur dominium sine traditione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](#)

acquitendi statim obligat, L. 3, ff. de Pollicitas. ergo etiam facta Ecclesiæ causâ salutis acquitenda, vel causâ aliquius commodi temporalis,

PRIVILEGIUM XXV.

In Monasterium transfertur dominium sine traditione.

1. Fundamentum Privilegij.
2. L. quoties C. de Re vind. non habet locum in Ecclesiæ.
3. Dominum & Possesso bonorum ingredientis acquiritur Monasterio.

HO Privilegium DD. communiter colligunt ex hunc inter C. de SS. Ecc. ubi pro rebus Ecclesiæ legatis venditis vel donatis, Vindicatio (qua nonnulli domino competit, L. in rem ff. de R. Vind.) conceditur, Barb. d. c. 13, n. 12. Leffius L. 2, c. 21, n. 141. Anton. Gabr. commun. lib. 3, tit. de exempt. Conc. 2, n. 15. & alii communiter.

Unde ulterius infertur, quod in re vendita Monasterio, non habeat locum L. quoties 15, C. da R. Vizad. in qua lege disponitur ut in duabus vendita, praefatur is, cui insuper tradita est. Hæc ergo dispositio cessare videtur in Monasterio vel in Ecclesia, in quam jam ante tradidit transivit dominium, & consequenter ei vindicatio contra quemcunque Possessorem competit, ut cum Barb. d. c. n. 14, docent magno numero ibidem citati.

Illud quoque hic notanter signati potest, quod in bonis ingredientis Monasterium per ipsam Professionem, non tantum dominum acquiratur Monasterio, auth. nunc autem C. de SS. Eccles. sed etiam Possesso sine alia apprehensione, teste Barth. in auth. Ingressi, n. 19. & auth. si quis mulier, n. 17. C. De SS. Eccles. in L. si adop. a vero ff. de Precario.

PRIVILEGIUM XXVI.

Delictum Prælati, vel Religiōsi non nocet Monasterio.

1. Declavarur exemplis.
2. Quid, si Religiōsi omnes delinquant?
3. Quid de Prælato vasallo committente Feloniam?

Dissumus hoc Privilegium ex c. Delictum 26, ubi Glossa aliqua scribentes omnes da-

Reg. I. in 6, omne quod Prælatus vel Religiōsi committent crimen laesa Majestatis, heretici, vel aliud quod habet anexam peccati confusioneis bonorum, non ramen propterea bona Monasterii confiscanda erunt.

Item si Procurator Monasterii committit crimen falsi in iudicio, vel aliud proper quo debet causam perdere, non ideo Monasterium ab turam causa patietur.

Item si Religiōsi omnes in aliquo Monasterio delinquent, & incorrigibiles sint, non propria bona Monasterij ad profanos usus transirent, utpote que semel ad cultum divinum destinata sunt, sed expulsi incorrigibiles alii ejusdem Ordinis, vel in horum defectu alicuius Ordinis inducendi sunt, si nulli profusi Regulares eis Monasterium suscipere velint, tum secundum & non prius, ad Clericos seculares nos autem ad Laicos transferendum erit ius, e. intr. postur de Relig. dom. & relatum. 7. Ne Clerici vel Sacerdち. e. possessio de Rel. Eccles. non sint.

In Feudi Ecclesiasticis id speciale est, quod ob Feloniā, seu delicto a Prælato committenti amittatur quidem Feudum, sed solumentum tam diu maneat apud Domum quamvis Prælatus delinquens vivi, & in dignitate sibi, vero deposito vel mortuo ad Ecclesiastern pertinet, c. ult. de cap. Conrado Fach. 7. Contr. 22. circa finem Clarus, in 8, fundum, q. 67, q. 68. delictio Harprecht, si vero Prælatus in delicto non perficit debito tempore, & factum non mittente peccāster, credentem Ecclesiæ personam in integrum faciunt, per ea quæcumque Barbola in Collect. ad l. 2, C. si adiutori, in dicta, num. 7.

ADNOTATIO.

AD n. 1. Potest quidem aliquando Prælates nocere Monasterio in illis quæ constitutis omittendo ob publicum utilitatem, ut præfatione, vel ob judicium auctoritatem, ut in necessaria exceptione vel defensione omisssis, non causa cum effectu, qui Ecclesiæ debet restringi. Vid. Glo. in d. c. delictum de R. I. in 6.

AD n. 3. Sed quare potius fundum, quin dicitur propter ingratiitudinem Prælati revocans juxta dicta priv. 22. Rely. Com. feudum regaliter sic contrahit onerosum habetque anexam obligationem servitii, esset illa ratio quod principaliter conatur ducum D E O, si autem posse